

Vroeger en nu

Peter Sermon

Al op jonge leeftijd wist ik dat ik naar het buitenland zou gaan. Op mijn kamer hing ik altijd posters op van andere landen. Bij mij in de straat in Eccles in Salford (UK) woonde ook mijn ooms en tantes en speelde ik met mijn zuster, neefjes en buurkinderen. Heel gezellig maar toch zou ik niet mijn hele leven hier blijven wonen wist ik. Nadat ik een avondopleiding tot edelsteenkundige had gevolgd ging ik bij een juwelier in Manchester werken. Het geld dat ik verdiende spaarde ik voor mijn toekomstige reis naar landen waar ik van droomde.

Op mijn 23e schreef ik mij in voor een speciale regeling die de Australische regering had om meer emigranten te lokken. Voor 10 pond kon je met een passagiersschip naar Australië. Je moest dan wel minimaal twee jaar in Australië anders moest je alsnog de volle pond voor de overtocht betalen. Mijn vader bracht mij weg naar Southampton vanwaar het schip vertrok naar Sydney. In 1968 was dat nog een hele belevenis en voor de familie ook een emotioneel gebeuren. Vaak was een emigratie toen een afscheid voor altijd. De reis duurde zes weken en we deden onderweg vele landen aan. Op de boot leerde ik verschillende mensen kennen waar ik nu bijna 40 jaar later nog bevriend mee ben.

In Sydney aangekomen verbleef ik een jaar in een pension en had verschillende baantjes. Daarna vertrok ik naar Melbourne en ging bij luchtvaartmaatschappij TAA werken die mij voor anderhalf jaar uitzonden naar Lae in Papua Nieuw Guinea.

Toen ik terugkwam in Australië ben ik in Perth gaan wonen waar ik ook verschillende banen heb gehad. Op een gegeven moment werd ik door de kerk waar ik kwam gevraagd of ik op de Trobian eilanden in Papua New Guinea wilde werken. Zij hadden een bedrijf dat zelfgemaakte voorwerpen en kunst van de bewoners op dat eiland kocht en daarna aanbood aan toeristen. Hier heb ik twee en een half jaar gewoond tussen de mensen zelf en ging altijd op pad om kunst te kopen. Toen Nieuw Guinea onafhankelijk werd moest ik terug naar Australië daar heb ik negen maanden bij de Aboriginals in Arnhem Land gewoond. Eén keer per dag had ik mijn winkeltje open waar van alles en nog wat te koop was. Hier kwamen de Aboriginals hun inkopen doen. 's Avonds was er meestal geen elektriciteit en verder geen aanspraak en na negen maanden had ik daar wel genoeg van. Een paar keer ben ik ook nog in Nieuw Zeeland geweest waar ik ook kleine baantjes had.

Na zeven jaar ben ik voor het eerst terug gegaan naar Engeland om mijn familie te bezoeken om daarna weer terug naar Australië te gaan. Op een gegeven moment wilde ik mijn familie weer bezoeken en heb over de reis naar Engeland vijf maanden gedaan. Ik bezocht Indonesië, India, Birma Thailand, Maleisië en Singapore en werd ook erg ziek en bleek malaria opgelopen te hebben. Toen ik na het bezoek aan mijn familie weer op weg was naar Australië wilde ik eerst naar Israel om daar eens te kijken. Ik kwam in een kibbutz in de Negev terecht en ontmoette daar mijn huidige vrouw Geertrui. Nadat zij mij later in Nieuw Zeeland had opgezocht (Ik was inmiddels van Australië alweer naar Nieuw Zeeland gegaan) ben ik eind 1979 naar Nederland gekomen. Hier ben ik bij Schöne Edelmetaal terecht gekomen en heb daar meer dan 30 jaar gewerkt. De eerste 15 jaren woonden we op Marken samen met onze twee kinderen en daarna verhuisden we naar Monnickendam. Na mijn pensionering

ben ik vrijwilligerswerk in Swaensborch gaan doen. Ik vermaak me prima zo en ga nog steeds graag op reis. Verre en vreemde landen blijven trekken.